

[Forsvarsministeren.]

afviste det pure og talte om, at der kunde overhovedet ikke være Tale om at forhandle paa det Grundlag. Siden den Tid har de Konservative stillet, hvis jeg ikke tager fejl, 50 Spørgsmaal til Ministeriet, i to Serier, og da de havde faaet dem besvaret, erklærede de, at de skulde bruge lang Tid til at udtale, hvad de mener om Lovforslaget. Venstre har benyttet al den Tid, de kunde. Jeg kan naturligvis ikke sige andet end, at det glæder mig, at man gennem en Generaldebat i et Udvalg kan bruge Dage og Uger til at diskutere et Lovforslag, som man erklærede var fuldkommen umuligt som Forhandlingsgrundlag. Alt dette er dog noget, som Folketingsudvalget maa afgøre, men jeg vil sige, at en Venstremand, en Ordfører for Partiet Venstre, skal ikke staa op her og udtale sin Forbavselse over, at Lovforslaget endnu ikke er naaet over i Landstinget, naar Venstre har sin store Andel i, at det ikke er naaet videre, end det er. Det er at lave et Dobbeltspil, som jeg synes man skulde være klar over. Havde vi raadet, og havde det, som man sagde ved første Behandling, været mere end Ord, havde Lovforslaget i Løbet af 14 Dage ligget paa Landstingets Bord, fordi vi kunde forstaa efter første Behandling, at der ikke var Udsigt til, at vi kunde naa mere end at faa Lovforslaget vedtaget i Folketinget med det Flertal, vi har der — men der har vi ogsaa et saadant Flertal, at det kunde vedtages. Naar Lovforslaget altsaa ikke er kommet til Landstinget, ved Venstres Ordfører udmærket vel, at det er hans Parti, der har sin store Part i Ansvar for, at det fremdeles ligger i Folketinget og ikke er kommet videre.

Veistrup: Jeg skal ikke forlænge Debatten, men blot gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at jeg havde bebrejdet Flertallet den Ondskab, man viste overfor Ministeren. Jeg tror, dette er en Misforstaaelse, for den Ondskab, man viste overfor Ministeren, er han vistnok i Stand til at bære og ogsaa i Stand til at besvare, om det skulde være. Nej, det, jeg bebrejder dem, er den simple Ting, at man, saadan som Forholdene militærpolitisk og økonomisk ligger her i Landet, vedblivende øser denne Mængde af Millioner ud til Krigsmateriel, naar Forholdet dog er det, at vi i Løbet af ganske faa Aar vil staa overfor en Ordning, hvorved alt dette Materiel er overflødig og maaske kun vil være, som sagt, tjenligt til Mu-

seumsbrug. Det hjælper ikke, at det ærede Medlem siger, at hvis vi ikke anskaffer dette Materiel, vil Forudsætningen for Ordningen af 1922 briste. Forudsætningen for denne Ordning er bristet for længe siden. Enhver ved med positiv Sikkerhed, at Ordningen af 1922 ikke kan opretholdes, og at Forudsætningen for dens Gennemførelse i Virkeligheden er bristet for længst.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

forkastedes med 36 Stemmer mod 25.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903 om Berettigelsen til at udføre Arbejder ved Vand-, Gas- eller Elektricitetsværker m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 35; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 739).

Lovforslaget, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Johannes Jensen): Ved Loven af 23. Januar 1903 blev der givet Kommunerne Ret til at autorisere de Folk, der skulde udføre Arbejder ved Vand-, Gas- og Elektricitetsværker. Det var altsaa en Ret, Kommunerne fik, ikke nogen Pligt. Ifølge de Oplysninger, der her foreligger for Udvalget, har man i Almindelighed benyttet denne Ret i Købstæderne, medens man i Almindelighed ikke har brugt den i Landkommunerne. Det sidste betyder dog ikke, at man i Landkommunerne har ladet ufaglærte Folk udføre Arbejdet. Thi Forholdet er dette, at Elektricitetsværkerne gennem de Instrukser, der fastsættes for Arbejdets Udførelse, og de Betingelser, der fastsættes for Levering af Strøm, har haft Haand i Hanke baade med, hvem der skulde udføre Arbejdet, og med, at det blev udført forsvarligt.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at Kommunerne kan overdrage deres Ret til Elektricitetsværker, Gasværker eller de Forsyningsselskaber, der leverer de paa-gældende Produkter til Kommunens Beboere. Udvalget har været enigt om at tiltræde Lovforslaget i den Henseende; men det